

Ptuj

Azt, hogy térségünk, a kelet-európai régió tele van különleges kisvárosokkal, néha az irodalomból tudja meg az ember. 1994-ben az *Európai Utas* szlovéniai körútján eljutottunk Tomaž Šalamunhoz. Úti-marsallunk, idegenvezetőnk, a délszláv irodalom és műveltség polihisztor tanára, Vujicsics Sztoján vitt el minket hozzá. A Jelenkor Kiadó, nevezetesen Csordás Gábor és Gállos Orsolya jóvoltából akkor már rendelkezünk egy magyar nyelvű kötetével is – a *Pókerrel*. Nagyon jelentős versek, jelentős költő. Azt, hogy létezik szlovén identitás – a sok kitűnő esszé, regény,

vers, az évenkénti vilenicei költőtálalkozó mellett az ő verseiből értettem meg. Ő beszélt Ptujról. Pontosabban arról a katonáról – az ő egyik óréről írt –, akinek a szobra Ptujban áll (állt). Eszembe jutott az a város, amelyen keresztülautózva mindig elmondtuk, milyen jó volna megállni, megnézni. Mert szép, nagyon szép. A várost kettészeli a Dráva, amely hosszú útján ide érve, a Délkeleti-Alpokból indulva, majd megkerülve a Poholje hegységet, olyan széles néhol, mint nálunk a Duna. Ott, akkor, Šalamunnál határoztam el, hogy egyszer tényleg megállunk itt, Ptujban.

Most, 2007 őszén, Göncz László jóvoltából Lendva és Maribor között tényleg megálltunk, s a helybéli városi vezetők, múzeumi emberek, idegenvezetők segítségével megnéztünk annyit, amennyit fél nap alatt lehet. Íme ízelítő a látottakból.

Szlovénia és Ptuj szeretné, hogy a világ jobban megismerje. A KeKI annak idején elhozta Budapestre Bolzanót és Goriziát kiállításokkal. Mutattuk Ptujban e kiállítások kiadványait, fényképeit, újságcikkeit. Azt mondták: szívesen eleget tennének egy meghívásnak 2009-ben vagy 2010-ben.

M. P.

A ptuji Vármúzeum kiállításai